

[Petra Petersen.]

vi har, vore børnehjem, kvindehjem, fredeshjem, opdragelsesanstalter og ungdomshjem og vore ungdomsfængsler. Kun gode materielle kår kan bedre dette, og her gælder ingen tale om økonomiske hensyn. Jeg ved udmærket vel, at dette lovforslag koster mange penge, men det er nu engang rigtigt, at det er billigere at forebygge end at helbrede.

Det ærede medlem hr. Lorentzen sagde, at det, hvormed man lettede det ene sted, ville blive en byrde et andet sted. Jeg tror ikke, at det ærede medlem mener det samme som jeg, men jeg vil på en måde give det ærede medlem ret i dette tilfælde. Der kunne med hensyn til alle disse anstalter spares meget, som kunne overføres til virkelig gavnlige familierne, gennem en familiepolitik, som letter disse byrder. Hvis vi virkelig påtager os at undersøge, hvad det koster vort samfund med hele det maskineri, der er omkring alle de problemer, jeg har taget op, vil man finde, at der kunne spares en utrolig masse penge på disse anstalter; og jeg tænker på, hvad alene vort fængselsvæsen koster os; for mange af de børn, der begynder som ungdomsforbrydere, ender i vore fængsler. Jeg tror, at de udgifter, vi kunne spare her, ville opveje det, en forsvarlig familiepolitik koster, men det væsentlige er for mig ikke, om det koster 350 eller 400 mill. kr., det væsentlige for mig er, at det er menneskeskæbner, det drejer sig om, og det er mere værd at give børnene en tryggere tilværelse end at spare nogle millioner. Jeg er derfor meget skuffet over, at mit forslag ikke har fået større tilslutning, end det har. Jeg vil dog tro, at de medlemmer, der har haft ordet her i dag, skulle kende lidt til, hvordan det ser ud i vort samfund. Jeg vil minde det ærede medlem hr. Poul Møller om, at han har dog tidligere talt om en bedre familiepolitik, og jeg kan ikke indse, at det negative, som det ærede medlem gav udtryk for, kan gavne vore familiepolitik. Jeg vil sige til medlemmerne i denne sal, at hvis de mener noget med snakken om, at vi skal sikre vore børn og vore hjem, er det på tide, at man virkelig tager arbejdet op og forsøger, som man har gjort i Sverige, at gennemføre en virkelig familiepolitik, der tager sigte på at sikre hjemmene og børnene i deres eget hjem og ikke sprede dem ud over landet i forskellige institutioner.

Strøm: Det er klart, at enkelte af de ting, som det ærede medlem fru Petra Petersen fremhævede, må gøre indtryk på os, hvis det nu er rigtigt, hvad der er blevet sagt, og derfor vil jeg henstille til den højtærede arbejds- og socialminister at undersøge det eksempel, hvor der er tale om, at en moder med seks børn kun skulle få 40 kr. om ugen, for hvis det er tilfældet, er der noget fejl på en eller anden måde.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Det omtalte tilfælde skal omhyggeligt blive undersøgt, og nærmere besked skal fremkomme.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Det tilfælde, jeg omtalte, er undersøgt. Jeg henvendte mig til den højtærede arbejds- og socialminister, og jeg har takket ministeren for hjælpen. Resultatet blev, at denne moder fik de to børn tilbage — de fire blev på børnehjemmet —, og moderen fik så ikke længere naturalier, men penge udbetalt og fik 60 kr. om ugen til sig selv og de to børn og den nyfødte, hvor hun tidligere fik 40 kr. til de seks. Men der er mange ting også i dette tilfælde, jeg godt kunne drage frem, som jeg ikke tror rigsdagens medlemmer nogensinde får kendskab til, og jeg kunne fortælle om mange, mange flere.

(Kort bemærkning).

Strøm: Det ville selvfølgelig have klædt det ærede medlem fru Petra Petersen at have gjort opmærksom på det i første omgang, som det ærede medlem nu gør opmærksom på. Vi har jo visse instanser, man kan klage til, amtet eller socialministeriet, hvis der finder noget sted, som man ikke synes om; og når en klager får medhold i sin klage, synes jeg ikke, man skal blive ved at fremhæve, at der ikke er sket noget på det område, for det er der jo.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Hvis det ærede medlem hr. Strøm havde læst min fremsættelsestale, ville han have kunnet se, at jeg der takkede ministeren netop i dette tilfælde, men jeg fremhævede det i dag, fordi det ikke er et isoleret tilfælde. Sådan har vore enlige mødre det overalt, både i denne by, i den by, hvor